

Γυμνάσιο-Λ.Τ. Κυριακίου

Εθελοντισμός – μια πράξη ανθρωπιάς

Γίνε η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο –

Μαχάτμα Γκάντι

Κυριάκι, Μάιος 2016

Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Κυριακίου

Σχολικό Έτος 2015-2016

Β' τετράμηνο

Εθελοντισμός – μια πράξη ανθρωπιάς

Τάξη: Β' λυκείου

Ομάδα 1^η: Κελεμένη Κρίστι

Κοτσώνα Αικατερίνη

Κώτσου Δημήτριος

Ομάδα 2^η: Ζούλφου Παγώνα

Μπαμπάς Αθανάσιος

Νίκα Χριστίνα

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Μαρία Μάγγα ΠΕ06 Αγγλικής Γλώσσας

Κυριάκι, Μάιος 2016

Περίληψη

Ανάμεσα στους σκοπούς της έρευνας ήταν να κατανοήσουμε την έννοια του εθελοντισμού, να γνωρίσουμε και να προσεγγίσουμε κριτικά τις διάφορες μορφές εθελοντισμού, αλλά και να συνειδητοποιήσουμε την αξία του για την αντιμετώπιση σημαντικών κοινωνικών προβλημάτων που χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη εποχή και να δραστηριοποιηθούμε στην εθελοντική προσφορά. Πιο συγκεκριμένα, αφού προσπαθήσαμε να δώσουμε τον ορισμό του εθελοντισμού, αναζητήσαμε τα κίνητρα της εθελοντικής προσφοράς, αλλά και τις μορφές που μπορεί αυτή να πάρει, όπως και τους τομείς που μπορεί αυτή να αναπτυχθεί. Στη συνέχεια, ασχοληθήκαμε όχι μόνο με τα χαρακτηριστικά του εθελοντή, αλλά και με τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των εθελοντών. Ακόμη, προβληματιστήκαμε για τα κέρδη που μπορεί να έχει κάποιος εθελοντής από τη συμμετοχή του σε μια εθελοντική δράση. Έπειτα, ερευνήσαμε την ιστορική πορεία του εθελοντικού κινήματος στην Ελλάδα. Επειδή, εξάλλου, θεωρούμε κομμάτι του εθελοντισμού την προσφορά Ελλήνων Ευεργετών αναζητήσαμε και παρουσιάζουμε πληροφορίες για κάποιους από τους πιο σημαντικούς Έλληνες Ευεργέτες. Τέλος, η εργασία ολοκληρώνεται με την παρουσίαση και την ανάλυση του έργου κάποιων, σημαντικών, εθελοντικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.

Εισαγωγή

Οι μαθητές της τάξης μας, στο δεύτερο τετράμηνο της σχολικής χρονιάς, στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας, επιλέξαμε να ασχοληθούμε με το θέμα: «Εθελοντισμός – μια πράξη ανθρωπιάς».

Σκοπός της εργασίας μας είναι να κάνουμε έρευνα πάνω στο θέμα του εθελοντισμού. Πρώτα, χωριστήκαμε σε δύο ομάδες, μετά αναζητήσαμε ιδέες και τρόπους, για να δουλέψουμε στο θέμα μας.

Στη συνέχεια της εργασίας μας παρουσιάζεται ο προβληματισμός της κάθε ομάδας, όπως επίσης και τα θέματα που επεξεργάστηκαν οι ομάδες:

Ομάδα 1^η:

A: Τι είναι εθελοντισμός; Ποια κίνητρα κρύβονται πίσω από τον εθελοντισμό; Για ποιους λόγους οδηγούμαστε στον εθελοντισμό; Ποιες είναι οι μορφές του;

B: Ποια είναι η πορεία του εθελοντισμού στο χρόνο; (αρχαία Ελλάδα-Τουρκοκρατία Μεγάλοι Έλληνες Ευεργέτες- Παγκόσμιοι Πόλεμοι)

Ομάδα 2^η:

A: Ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός εθελοντή; Ποια ανάγκη τον οδηγεί στην προσφορά; Ποιες είναι οι υποχρεώσεις του και ποια τα δικαιώματά του;

B: Ποια είναι η εικόνα του εθελοντισμού στη σύγχρονη εποχή; Τι είναι οι ΜΚΟ; Ποια η προσφορά τους; (Ερυθρός Σταυρός, Η Κιβωτός του Κόσμου, το Χαμόγελο του Παιδιού, Προσκοπισμός, Παιδικά χωριά SOS, Greenpeace, Αρκτούρος και άλλες οργανώσεις)

Περιεχόμενα

1. Εθελοντισμός	6
1.1 Ορισμός εθελοντισμού.....	6
1.2 Κίνητρα εθελοντικής προσφοράς	7
1.3 Μορφές και τομείς εθελοντικής προσφοράς.....	8
2. Ο Εθελοντής.....	9
2.1 Τα χαρακτηριστικά του εθελοντή	9
2.2 Δικαιώματα και υποχρεώσεις εθελοντή.....	10
2.3 Κέρδη εθελοντών από εθελοντική προσφορά	11
3. Η ιστορική πορεία του εθελοντισμού στην Ελλάδα	13
4. Σημαντικοί Έλληνες Ευεργέτες	15
4.1 Γεώργιος Αβέρωφ	15
4.2 Εμμανουήλ Μπενάκης	16
4.3 Ιωάννης Γεννάδιος	17
4.4 Ευγένιος Ευγενίδης.....	18
4.5 Θεόδωρος Αρεταίος	19
4.6 Κωνσταντίνος Ζάππας	20
4.7 Αριστοτέλης Ωνάσης	22
5. Εθελοντικές Οργανώσεις	24
5.1 Μη Κυβερνητικοί Οργανισμοί (ΜΚΟ).....	24
5.1.1 Ορισμός των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ).....	24
5.1.2 Ιστορία ΜΚΟ	25
5.2 Ο οργανωμένος εθελοντισμός στην Ελλάδα	26
5.2.1 Ελληνική Εταιρία Προστασίας & Αποκαταστάσεως Αναπήρων Προσώπων-ΕΛΕΠΑΠ.....	26
5.2.2 Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων - ΚΕΘΕΑ	27
5.2.3 Παιδικά Χωριά SOS	27
5.2.4 Χαμόγελο του παιδιού	28
5.2.5 Η Κιβωτός του Κόσμου	29
5.2.6 ActionAid.....	29
5.2.7 Greenpeace.....	30
5.2.8 Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός	30
5.2.9 Σώμα Ελλήνων Προσκόπων	31
Βιβλιογραφία	33

1. Εθελοντισμός

1.1 Ορισμός εθελοντισμού

Ο εθελοντισμός αποτελεί μια εκδήλωση κοινωνικής συμπεριφοράς όπου το άτομο χωρίς το κίνητρο της υλικής ανταμοιβής προσφέρει τον ελεύθερο του χρόνο για ένα κοινωφελή σκοπό είτε με δική του πρωτοβουλία είτε στο πλαίσιο μιας ομάδας ή φορέα. Ο εθελοντισμός έρχεται, με άλλα λόγια να αντισταθμίσει την τάση που επικρατεί στις σύγχρονες κοινωνίες να αξιολογούνται όλα σύμφωνα με την χρηματική τους αξία. Ο σύγχρονος εθελοντισμός προχωρά πέρα από τις παραδοσιακές του μορφές (φιланθρωπία, αλληλοβοηθητικά σωματεία) και περικλείει μια δυναμική ενεργή συμμετοχή των εθελοντών που εμπλέκονται σε φορείς ή οργανώσεις.

Η έννοια του εθελοντισμού συνδέεται με την αλληλεγγύη και την ανιδιοτελή προσφορά. Ο εθελοντισμός εκφράζεται με πολλούς τρόπους, ο καθένας από αυτούς με τη δική του φυσιογνωμία και μέθοδο δράσης. Κοινό χαρακτηριστικό όλων είναι η συνδρομή τους στην προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ο εθελοντισμός είναι ένα φαινόμενο που ξεφεύγει από την έννοια του φιλανθρωπισμού και δημιουργεί μια νέα μορφή αλληλεγγύης με ορατά αποτελέσματα. Είναι μια αυθόρμητη πράξη ενός ανθρώπου χωρίς καμία οικονομική ανταμοιβή που συμβάλει με τις ενέργειές του σε πολιτικά, κοινωνικά, και περιβαλλοντολογικά ζητήματα που δεν μπορεί να επιλύσει κάποιος αρμόδιος φορέας.

Οι τομείς που μπορεί κάποιος να εργαστεί εθελοντικά είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως και η ενημέρωση, πρόληψη και ευαισθητοποίηση πάνω σε κοινωνικά προβλήματα. Επιπλέον, ο εθελοντισμός θα μπορούσε να αναπτυχθεί σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες. Κάποιες από αυτές είναι οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, οι άνθρωποι που ζουν σε κατάσταση φτώχειας, οι κακοποιημένες γυναίκες, τα θύματα οικογενειακής ή άλλης βίας. Ακόμη, κάποιος μπορεί να εργαστεί ως εθελοντής για την περιβαλλοντική προστασία ή ακόμα και τον πολιτισμό. Επιπρόσθετα, εθελοντικές δράσεις παρατηρούνται και στον τομέα του αθλητισμού αλλά και της υγείας- πρόνοιας. Δράσεις επίσης γίνονται για νέους, παιδιά και ηλικιωμένους. Τέλος, τα προβλήματα τοπικών κοινωνιών καθώς και η πολιτική προστασία σε φυσικές καταστροφές και η ανθρωπιστική βοήθεια στο εξωτερικό αποτελούν τομείς του εθελοντισμού.

1.2 Κίνητρα εθελοντικής προσφοράς

Ο εθελοντισμός στη σύγχρονη κοινωνία δεν μπορεί να οριστεί μονοσήμαντα και στατικά. Ιδιαίτερα στις μέρες μας που η κοινωνικοοικονομική κρίση έχει προκαλέσει πολλαπλές και ραγδαίες μεταβολές σε παραδοσιακούς ρόλους, στάσεις και αντιλήψεις. Θα μπορούσαμε λοιπόν να προσεγγίσουμε την έννοια του εθελοντισμού ως τη σύλληψη ενός «κινηματικού οράματος» με στόχο την εθελούσια και ανιδιοτελή προσφορά, το συλλογικό όφελος, την κοινωνική παρέμβαση στα κοινά, την ανάπτυξη και την κοινωνική ευημερία. Ο εθελοντισμός ως ηθελημένη και συνειδητή συμπεριφορά αποτελεί μία πολυμορφική διαδικασία, η οποία δεν γίνεται κατανοητή μέσα από το πρίσμα μιας και μόνο επιστήμης. Αντίθετα, η κατανόησή του απαιτεί μια περισσότερο διαθεματική και διεπιστημονική προσέγγιση η οποία οφείλει να λαμβάνει υπόψη της πολλά και διαφορετικά επιστημονικά πεδία. Σήμερα αποτελεί έναν ταχύτατα αναπτυσσόμενο τομέα που συμβάλλει καθοριστικά στην ανάπτυξη ενός νέου κοινωνικού κράτους.

Σύγχρονες μελέτες προσπαθούν να κατανοήσουν τα κίνητρα που ωθούν στον εθελοντισμό. Πιο συγκεκριμένα, τα κίνητρα ενός εθελοντή θα πρέπει να αναζητηθούν:

- 1) στις αλτρουιστικές ανάγκες του ανθρώπου,
- 2) στην ανάγκη για νέες εμπειρίες,
- 3) στις νέες γνώσεις και τις δεξιότητες που θέλει να αποκτήσει ο εθελοντής,
- 4) στην ανάπτυξη και ενδυνάμωση των κοινωνικών σχέσεων,
- 5) στην απόκτηση και ενίσχυση της κοινωνικής ταυτότητας,
- 6) στην αποδοχή και αναγνώριση από τον κοινωνικό περίγυρο,

- 7) στην ενδυνάμωση των προσόντων και την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας,
- 8) στην ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης και της αυτοπεποίθησης,
- 9) στο αίσθημα απενοχοποίησης για την αδυναμία κάποιων συναθρώπων μας να αντιμετωπίσουν τις δικές τους ανάγκες ή τη φυσική και κοινωνική τους υστέρηση.

1.3 Μορφές και τομείς εθελοντικής προσφοράς

Οι μορφές της εθελοντικής προσφοράς είναι πολλαπλές, μπορούν όμως να χωριστούν σε τρεις κύριους τομείς δράσης: τον Ανθρωπιστικό, τον Κοινωνικό και τον Περιβαλλοντικό .

Οι κύριοι τομείς εθελοντικής προσφοράς αφορούν την υγεία και κοινωνική φροντίδα, την υποστήριξη ευπαθών κοινωνικών ομάδων, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τις ανθρωπιστικές παρεμβάσεις σε περιόδους κρίσεων, την προστασία του περιβάλλοντος, την προστασία απειλούμενων ειδών, τα αναπτυξιακά προγράμματα, την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και πολλές άλλες δράσεις κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Όσον αφορά την ανθρωπιστική δράση του εθελοντισμού, αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί με διαφορετικούς τρόπους. Οι εθελοντές έχουν τη δυνατότητα, εκτός από την προσωπική εργασία, να παρέχουν υλικά αγαθά ή χρήματα για την επίλυση προβλημάτων και την αντιμετώπιση αντίξοων συνθηκών που αντιμετωπίζουν οι συνάνθρωποί τους. Όμως, το επίκεντρο κάθε εθελοντικής δράσης πρέπει να είναι η προστασία της αξιοπρέπειας κάθε ανθρώπου, καθώς μέσα από αυτό καθρεπτίζεται η εικόνα του εαυτού μας.

2. Ο Εθελοντής

2.1 Τα χαρακτηριστικά του εθελοντή

Εθελοντής είναι αυτός που παρέχει τις υπηρεσίες του χωρίς χρηματικό αντίτιμο, με δική του βούληση, συνήθως υποστηρίζοντας τις δράσεις μιας μη κερδοσκοπικής οργάνωσης, ενός φορέα, μιας ομάδας, μιας κοινότητας κ.α.

Τι σημαίνει είμαι εθελοντής όμως είμαι εθελοντής στην πράξη; Σίγουρα περιλαμβάνει μια σειρά από ενέργειες όπως περιγράφονται από τα ρήματα:

- Προσφέρω
- Βοηθάω κάποιον που έχει ανάγκη
- Συμβάλλω στην προσπάθεια για μια πιο δίκαιη κοινωνία
- Αποκτώ εμπειρίες
- Γνωρίζω ανθρώπους – επικοινωνώ - σέβομαι
- Αισθάνομαι χρήσιμος
- Συμπονώ - συμπάσχω
- Μοιράζομαι
- Συμπαραστέκομαι

2.2 Δικαιώματα και υποχρεώσεις εθελοντή

Εθελοντής είναι ο πολίτης εκείνος που προσφέρει ανιδιοτελώς τον ελεύθερο χρόνο του, τις γνώσεις και τις υπηρεσίες του, χωρίς επιβολή ή καταναγκασμό, για χρήσιμες δράσεις και προς όφελος άλλων συνανθρώπων του, χωρίς να περιμένει κανενός είδους ανταλλάγματα. Μέσα από την Εθελοντική του δράση καλείται να προωθήσει θετικές στάσεις και αντιλήψεις για τα διάφορα κοινωνικά ζητήματα. Ο εθελοντισμός είναι ένα θέμα που μας αγγίζει όλους, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης και επαγγελματικής ιδιότητας. Όλοι οι άνθρωποι, όλων των εθνικοτήτων, όλων των θρησκειών, των ηλικιών και των κοινωνικοοικονομικών τάξεων μπορούν να συμβάλλουν και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με στόχο την προσφορά ποιοτικών υπηρεσιών, την κινητοποίηση της κοινής γνώμης, την οργάνωση συλλογικών εγχειρημάτων και την οικοδόμηση της αλληλοκατανόησης.

Ένας εθελοντής πρέπει να έχει ατομική πειθαρχία, να είναι υπεύθυνος, οργανωμένος, ευγενικός και πρόθυμος και να μπορεί να εξισορροπεί την ελευθερία με την ευθύνη και τη βοήθεια με το σεβασμό. Πρέπει να συνδυάζει την αγάπη του ερασιτέχνη, τη συνέπεια του επαγγελματία, την πειθαρχία του στρατιώτη και την ανιδιοτέλεια ενός «ανώτερου» ανθρώπου. Κινητήριο δύναμη του Εθελοντή πρέπει να είναι η αγάπη και η συμπαράσταση στο συνάνθρωπό του που χρειάζεται βοήθεια. Αυτή η αγάπη της προσφοράς πρέπει να ξεκινά απ' την καρδιά του καθενός και να διαχέεται στο περιβάλλον του χωρίς φραγμούς και περιορισμούς. Το πρώτο βήμα που χρειάζεται να γίνει είναι να δει κανείς τον εαυτό του στον συνάνθρωπό του και να μάθει να κερδίζει προσφέροντας. Προσφέροντας οικονομικά, προσφέροντας λίγο χρόνο, έναν καλό λόγο, λίγη βοήθεια, προσφέροντας κάθε είδους συμπαράσταση και όλα αυτά πάντα με αγάπη. Όλοι μπορούν να προσφέρουν λίγο από αυτό που τους περισσεύει, από αυτό που χωρίς ιδιαίτερο κόπο μπορούν να δώσουν. Όλοι λοιπόν μπορούμε να γίνουμε Εθελοντές γιατί όλοι μπορούμε να αγαπήσουμε και όλοι μαζί μπορούμε να απαλύνουμε τον ανθρώπινο πόνο και να γεμίσουμε τον κόσμο με περισσότερα χαμόγελα.

Ο φορέας στον οποίο ένας πολίτης προσφέρει ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες του δεν πρέπει να ξεχνά και τα δικαιώματα του Εθελοντή. Αυτά μπορούν να συνοψιστούν στα ακόλουθα:

- Οι υπηρεσίες του εθελοντή να παρέχονται σε έναν συγκεκριμένο τομέα, ενίοτε σε συνεργασία με εξειδικευμένους επαγγελματίες, με σαφή όρια και ορισμένο ωράριο.
- Να έχει συγκεκριμένο καθήκον και ρόλο, με αρχή και τέλος.
- Να έχει το δικαίωμα να αποχωρήσει από το πρόγραμμα όποτε θελήσει.
- Να αισθάνεται ασφαλής, σίγουρος και κυρίως οικεία.

2.3 Κέρδη εθελοντών από εθελοντική προσφορά

Εκτός των θετικών συνεπειών που απολαμβάνει αυτός που δέχεται τη δράση του εθελοντισμού, υπάρχουν οφέλη που αποκομίζουν και οι ίδιοι οι εθελοντές. Όμως στη σύγχρονη κοινωνία οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν συνηθίσει να καταβάλλουν προσπάθεια και χρόνο μόνο σε ότι έχει οικονομικό όφελος. Αυτό συμβαίνει γιατί δε γνωρίζουν τι οφέλη μπορεί να έχουν μέσα από την εθελοντική δράση και προσφορά. Όσοι όμως έχουν υπάρξει εθελοντές γνωρίζουν πολύ καλά πως η «ανταμοιβή» που προκύπτει απ' αυτήν την εμπειρία, συχνά, μπορεί να υπερβαίνει κατά πολύ οποιαδήποτε μορφή οικονομικής αποζημίωσης και απολαβής.

Ο εθελοντισμός αναπτύσσει και ενισχύει την απόκτηση κοινωνικών, επικοινωνιακών και επαγγελματικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων. Κάθε άνθρωπος μέσα από την εθελοντική δράση μπορεί να μάθει καινούρια πράγματα και να διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες. Ακόμη, υιοθετεί και καλλιεργεί ηθικές αξίες, αλλά και προσπαθεί να λειτουργεί ολοένα και περισσότερο με αγάπη, σεβασμό, ειλικρίνεια και συνέπεια. Παράλληλα, ο άνθρωπος κοινωνικοποιείται, μαθαίνει να συμβιώνει αρμονικά και να αποβάλλει τον εγωκεντρισμό του προσφέροντας στο συνάνθρωπό του, ό,τι και όσο μπορεί. Επιπλέον, αποκτά συνείδηση των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων του με αποτέλεσμα να γίνεται πιο υπεύθυνος. Έτσι, αφού απαλλαγεί από διάφορους κοινωνικούς ρατσισμούς και προκαταλήψεις, συμβάλλει στην επικράτηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, απορρίπτοντας την αδικία και την ανισότητα.

Ο εθελοντής, μέσω της δράσης του, δημιουργεί σωστά πρότυπα για τους υπολοίπους και ενδέχεται κι ο ίδιος να αναθεωρήσει κάποια άλλα που λαθεμένα είχε υιοθετήσει. Η εθελοντική δράση και προσφορά ενδυναμώνει και δίνει νέο περιεχόμενο στη ζωή των ατόμων, αφού μέσω της προσφοράς τους νιώθουν χρήσιμα και γεμίζουν με χαρά, ευχαρίστηση και ψυχική ικανοποίηση. Επίσης ο εθελοντισμός προσφέρει στους νέους τη δυνατότητα ενεργής συμμετοχής στη ζωή και κατά συνέπεια στην εργασία, αφού αποτελεί χώρο ανάπτυξης νέων κοινωνικών υπηρεσιών, αυξάνοντας τις θέσεις απασχόλησης.

Κλείνοντας, ο απώτερος σκοπός του εθελοντισμού είναι η ολοκλήρωση της προσωπικότητας του πολίτη-εθελοντή, αφού εξοπλίζεται με κοινωνικές, ηθικές, πολιτικές και χριστιανικές αρετές και κατ'έκταση η συνολική μετεξέλιξη της κοινωνίας από άκρως ατομικιστικής σε κοινωνία αλληλεγγύης.

3. Η ιστορική πορεία του εθελοντισμού στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα το πνεύμα του εθελοντισμού προϋπήρχε από την αρχαιότητα με τη θέσπιση του θεσμού των αμφικτιονιών. Οι αμφικτιονίες ήταν ένας θρησκευτικός και πολιτικός σύνδεσμος των Ελλήνων στην αρχαία Ελλάδα, που δημιουργούνταν με κέντρο τη λατρεία σ' ένα ιερό από τους κατοίκους των γύρω πόλεων. Παρ' όλα αυτά με τη πάροδο του χρόνου οι αμφικτιονίες έχασαν τον θρησκευτικό τους χαρακτήρα και δημιούργησαν μια ομοσπονδία υπεύθυνη για τις σημαντικότερες κοινωνικές και πολιτικές αποφάσεις. Οι αμφικτιονίες ήταν η πρώτη προσπάθεια που έγινε για να ρυθμιστούν οι σχέσεις μεταξύ των πόλεων της Ελλάδας καθώς κατά τη διάρκειά τους σταματούσαν όλες οι εχθροπραξίες. Όλες αυτές οι πράξεις πραγματοποιούνταν εθελοντικά και δεν υπήρχε αμοιβή για τα μέλη. Γι' αυτόν τον λόγο μπορούν να χαρακτηριστούν ως η πρώιμη μορφή του εθελοντικού κινήματος. Αργότερα ο θεσμός αυτός αντικαταστάθηκε από τα Κοινά και τις Συμπολιτείες και έτσι οι αμφικτιονίες εξαφανίστηκαν. Είναι αξιοπρόσεχτο ότι εμφανίζουν πάρα πολλά κοινά σημεία με την Κοινωνία των Εθνών που υπήρχε πριν τον Β' παγκόσμιο πόλεμο αλλά και με τον οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών που υπάρχει σήμερα.

Κατά τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα η Ελλάδα αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες που την εμπόδισαν να διαμορφώσει το σύγχρονο εθελοντικό κίνημα. Είναι φανερό πως σε μια χώρα με δικτατορικό καθεστώς, χτυπημένη από δύο πολέμους, έναν εμφύλιο και τον εφιάλτη της μετανάστευσης το ρεύμα του εθελοντισμού δεν θα μπορούσε να αναπτυχθεί. Η επιβίωση ήταν το κύριο μέλημα του ελληνικού λαού. Φυσικά, παρακλάδια διεθνών οργανισμών όπως η Unicef και ο Ερυθρός Σταυρός προσπάθησαν να αποκτήσουν βάση στην Ελλάδα, αλλά χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία. Μετά το 1974 και με την αποκατάσταση της δημοκρατίας ακολούθησε η αναγέννηση του εθελοντισμού. Ακόμα και όταν κάποιος πολίτης δεν συμμετείχε ενεργά σε κάποια οργάνωση, προσέφερε ένα συμβολικό ποσό ως ένδειξη υποστήριξης. Ένας παράγοντας που συνέβαλε στην ανάπτυξη του εθελοντισμού ήταν η ταχύρυθμη άνοδος των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Αυτό βοήθησε πολλές οργανώσεις να κάνουν γνωστό το έργο τους στο ευρύ κοινό.

Συνοψίζοντας, οφείλουμε να πούμε πως το εθελοντικό κίνημα στην ουσία καθιερώθηκε τα τελευταία 30 χρόνια, κυρίως με την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, όπου ο εθελοντισμός έπαιξε έναν διαφορετικό ρόλο στο μυαλό του Νεοέλληνα και οικειοποιήθηκε στην ιδέα της αφιλοκερδούς προσφοράς.

4. Σημαντικοί Έλληνες Ευεργέτες

Στα πλαίσια του εθελοντισμού θα μπορούσε να ενταχθεί η προσφορά μεγάλων Ελλήνων ευεργετών από τα πρώτα βήματα του ελληνικού κράτους μέχρι τις μέρες μας. Κάποιοι από τους ευεργέτες είναι και οι παρακάτω.

4.1 Γεώργιος Αβέρωφ

Ο Γεώργιος Αβέρωφ (γεννημένος ως Γεώργιος Αυγέρης - Αποστολάκης, Μέτσοβο 1815 – Αλεξάνδρεια 1899) ήταν Έλληνας επιχειρηματίας, και ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς ευεργέτες. Από το Μέτσοβο μετέβηκε το 1837 στο Κάιρο της Αιγύπτου για να εργαστεί στο εμπορικό κατάστημα του αδελφού του Αναστασίου. Χάριν της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας και της τόλμης του εξελίχθηκε στον μεγαλύτερο έμπορο της Αιγύπτου και σημαντικό μέλος των Ελλήνων της Αιγύπτου.

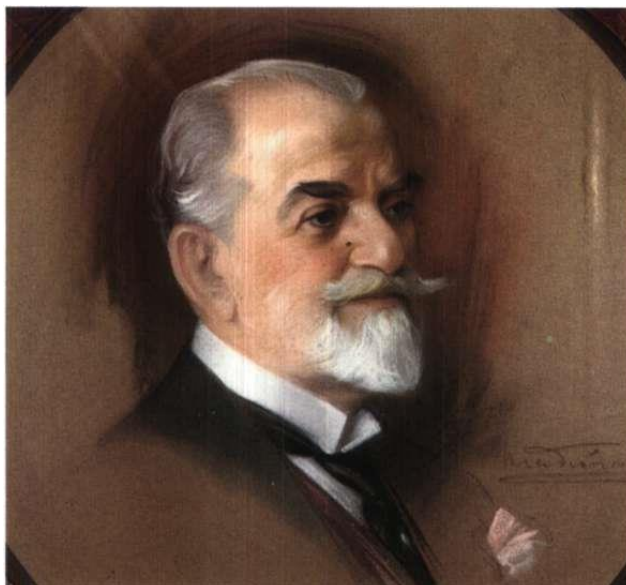
Γεώργιος Αβέρωφ

Μεταξύ άλλων, χορήγησε λεφτά για την επέκταση του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, την αναμόρφωση του Παναθηναϊκού σταδίου και τον ανδριάντα του Ρήγα και του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε' στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στον Αβέρωφ επίσης οφείλονται η ανέγερση των φυλακών Αβέρωφ (κατεδαφίστηκαν το 1971), η σχολή Ευελπίδων, η Γεωργική σχολή της Λάρισας, το Ωδείο των Αθηνών, της Ελληνικής Φιλαρμονικής της Αλεξάνδρειας κ.α. Το μεγαλύτερο ευεργέτημα του πάντως θεωρείται η δωρεά 2.500.000 χρυσών φράγκων στο Πολεμικό Ναυτικό, χρήματα με τα οποία ναυπηγήθηκε το θωρηκτό «Γεώργιος Αβέρωφ». Προς το τέλος της ζωής του διετέλεσε και πρόεδρος της Ελληνικής κοινότητας της Αλεξάνδρειας (1895-1896). Επί των ημερών του η κοινότητα γνώρισε μεγάλη ακμή, η οποία όμως οφειλόταν κατά κύριο λόγο στις μεγάλες δωρεές που έκανε ο ίδιος ο Αβέρωφ. Ο Γεώργιος Αβέρωφ πέθανε στην Αλεξάνδρεια στις 15 Ιουλίου του 1899 και κηδεύτηκε σε πάνδημο πένθος του Ελληνισμού. Η Ελληνική Κυβέρνηση (του Γ.Θεοτόκη) στις 22 Απριλίου του 1908 έστειλε το εύδρομο «Μιαούλης» και μετέφερε τη σορό του στην Ελλάδα όπου με ιδιαίτερες τελετές αναπαύθηκε στο χώμα της πατρίδας του που τόσα πολλά είχε προσφέρει. Η Ελληνική Πολιτεία, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τις πλούσιες προς το έθνος δωρεές και υπηρεσίες, τον ανακήρυξε Μέγα Εθνικό Ευεργέτη και ανήγειρε μαρμάρινο ανδριάντα προ των προπυλαίων του Παναθηναϊκού Σταδίου.

4.2 Εμμανουήλ Μπενάκης

Ο Εμμανουήλ Μπενάκης (1843 - 20 Ιουνίου 1929) ήταν Έλληνας πολιτικός, βουλευτής και υπουργός του 19ου και 20ού αιώνα. Ανακηρύχθηκε Εθνικός Ευεργέτης. Γεννήθηκε το 1843 στην Ερμούπολη της Σύρου. Μετά τις σπουδές του στη Βρετανία, πήγε στην Αίγυπτο και εργάστηκε στην εταιρεία εμπορίας βάμβακος Χωρέμη στην Αλεξάνδρεια. Παντρεύτηκε την κόρη του Χωρέμη κι έτσι απέκτησε μεγάλη περιουσία. Χρημάτισε πρώτος Πρόεδρος του Επιμελητηρίου της Αλεξάνδρειας. Ήταν στενός φίλος του Βενιζέλου, με το κόμμα του οποίου εκλέχτηκε, το 1910, βουλευτής. Χρήστηκε υπουργός Ναυτιλίας, Γεωργίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας. Το 1914 εκλέχτηκε δήμαρχος Αθηνών. Μετά την ήττα του Ε. Βενιζέλου στις εκλογές καταδιώχθηκε και βασανίστηκε. Το 1920 εξορίστηκε στο Παρίσι. Επέστρεψε λίγο αργότερα και πραγματοποίησε σημαντικές δωρεές (Σχολή νοσοκόμων Ερυθρού Σταυρού). Επίσης ήταν ιδρυτικό μέλος του Κολλεγίου Αθηνών και του Συλλόγου Μερίμνης Ανηλίκων. Εικάζεται ότι ήταν ηθικός αυτουργός της

δολοφονίας του Ίωνα Δραγούμη. Πέθανε στις 20 Ιουνίου 1929 και κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη. Η πολιτεία τον ανακήρυξε Εθνικό Ευεργέτη.

Εμμανουήλ Μπενάκης

4.3 Ιωάννης Γεννάδιος

Ο Ιωάννης Γεννάδιος (1844-1932) υπήρξε Έλληνας προξενικός υπάλληλος με συγγραφική δραστηριότητα και ευεργέτης. Γεννήθηκε το 1844 στην Αθήνα. Πατέρας του ήταν ο Γεώργιος Γεννάδιος. Σχολείο πήγε στο Αγγλικό Λύκειο της Μάλτας. Αποδήμησε στο Λονδίνο. Αναγορεύτηκε διδάκτωρ και υπηρέτησε ως διπλωμάτης, υποστηρίζοντας θερμά τα συμφέροντα της Ελλάδας. Ασχολήθηκε με την αρχαιολογία, ιστορία και φιλολογία, και δημοσίευσε πολλά έργα του. Το 1922 δώρισε την πλούσια συλλογή βιβλίων του στην Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών, η οποία αργότερα μεταβλήθηκε στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη. Απεβίωσε το 1932.

Ιωάννης Γενάδιος

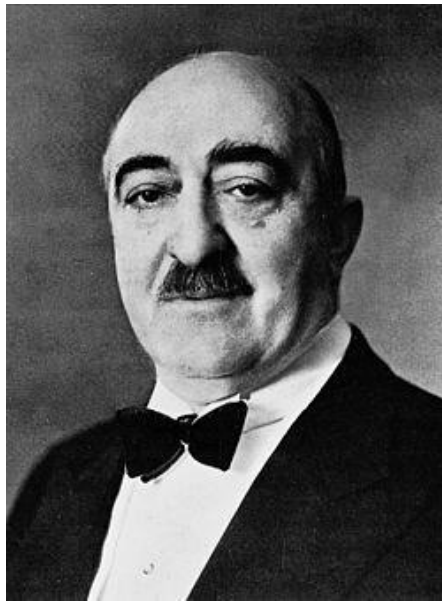
4.4 Ευγένιος Ευγενίδης

Ο Ευγένιος Ευγενίδης (1882-1954) ήταν Έλληνας εφοπλιστής και μεγάλος Εθνικός Ευεργέτης από τη Θράκη. Γεννήθηκε στο Διδυμότειχο του Έβρου το 1882 και πέθανε το 1954 στο Μοντρέ στην Ελβετία. Σπούδασε στη Ροβέρτειο Σχολή στην Κωνσταντινούπολη. Μετά το πέρας των σπουδών του, στη Κωνσταντινούπολη, άρχισε να επιδίδεται σε ναυτιλιακές εργασίες. Ο Ευγένιος Ευγενίδης στην αρχή διεύθυνε την σουηδική εταιρεία «Χομ Λάιν», φθάνοντας κατά την τελευταία δεκαετία του βίου του να έχει αναπτύξει και να διευθύνει όλες τις σουηδικές ναυτιλιακές γραμμές στη Μεσόγειο αναλαμβάνοντας πλέον και ο ίδιος πλοιοκτήτης. Διετέλεσε επίσης γενικός Πρόξενος της Φινλανδίας στην Κωνσταντινούπολη και μετέπειτα στην Ελλάδα.

Τον Δεκέμβριο του 1953 υπέγραψε σύμβαση με το ελληνικό Δημόσιο δια της οποίας διέθεσε το υπ' αυτού υπερωκεάνειο «Ατλάντικ» στη γραμμή Πειραιά-Νέα Υόρκη που προς τιμή της Βασίλισσας μετονομάστηκε σε "Βασίλισσα Φρειδερίκη". Επίσης τότε εγκαινίασε νέα τακτική ναυτιλιακή γραμμή Πειραιά-Νότια Αμερική με πρώτο πλοίο το φορτηγό «Αθήναι».

Πριν το θάνατό του ζήτησε από τον Βασιλέα Παύλο σε ποιο επιστημονικό τομέα θα μπορούσε να προσφέρει οικονομικά για την δημιουργία ενός απόλυτα πρωτοποριακού πνευματικού ιδρύματος. Συνέπεια αυτού ήταν να έλθει σε επαφές με πολλούς σημαντικούς επιστήμονες της εποχής από τις οποίες επαφές και κατέληξε στη δημιουργία του γνωστού Ιδρύματος Ευγενίδου.

Για την αναγνώριση αυτή των υπηρεσιών του τιμήθηκε από το Βασιλέα Παύλο με το Μεγαλόσταυρο του Φοίνικα.

Ευγένιος Ευγενίδης

4.5 Θεόδωρος Αρεταίος

Ο Θεόδωρος Αρεταίος, (1829-1893), ήταν επιφανής Έλληνας ιατρός και ευεργέτης, καθηγητής της Ιατρικής και συγγραφέας πολλών ιατρικών συγγραμμάτων. Το πραγματικό του επίθετο ήταν Κωνσταντινίδης το οποίο και άλλαξε με βασιλικό διάταγμα σε Αρεταίος. Γεννήθηκε στο Ναύπλιο στις 2 Αυγούστου 1829 εκ πατρός καταγόμενου από τη Σμύρνη.

Απομένοντας ορφανός και μη έχοντας τα αναγκαία προς το ζην άρχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών όπου με τη βοήθεια του Βασιλέως Όθωνα μετέβη στο Βερολίνο όπου και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην ιατρική 1853. Αφού εργάστηκε επί τριετία σε νοσοκομεία του Βερολίνου, της Βιέννης και του Παρισιού επέστρεψε στην Αθήνα το 1856 και διορίστηκε ιατρός στη τότε ιδρυθείσα Αστυκλινική. Αργότερα χρημάτισε υφηγητής της εγχειρητικής και επιδεσμολογίας, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1863), έκτακτος καθηγητής της χειρουργικής (1864), τακτικός καθηγητής (1870), κοσμήτωρ (1873-4) και πρύτανης (1879-1880).

Θεόδωρος Αρεταίος

Το θάνατό του (24 Μαρτίου 1893) πένθησε σχεδόν το πανελλήνιο. Από την μεγάλη δε περιουσία που απέκτησε, ο Θεόδωρος και η σύζυγος αυτού Ελένη κληροδότησαν το βασιλικό ποσό του ενός εκατομμυρίου δραχμών στο Εθνικό Πανεπιστήμιο Αθηνών προς ίδρυση χειρουργικού και γυναικολογικού νοσοκομείου το οποίο και αναγέρθηκε στην Αθήνα, προς τιμή του, φέροντας το όνομά του.

4.6 Κωνσταντίνος Ζάππας

Ο Κωνσταντίνος Χρήστου Ζάππας (1814–1892) ήταν διαπρεπής Έλληνας επιχειρηματίας, φιλόanthropos και εθνικός ευεργέτης. Έπαιξε μαζί με τον ξάδελφό του Ευάγγελου Ζάππα, σημαντικό ρόλο στην αναβίωση των Ολυμπιακών αγώνων.

Γεννήθηκε το 1814 στο Λάμποβο της Αλβανίας (εντός του ιστορικού χώρου της Βόρειας Ηπείρου) το οποίο τότε αποτελούσε έδαφος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Μετά τον θάνατο του Ευάγγελου Ζάππα, διαχειρίστηκε την περιουσία του ξαδέλφου του και ορίστηκε επικαρπωτής της «Επιτροπής των Ολυμπίων», της επιτροπής δηλαδή που είχε σκοπό την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το 1881 αγόρασε μεγάλα τσιφλίκια στη Θεσσαλία, μερίμνησε για την ανέγερση (1874-1888) του καλλιμάρμαρου Ζαπείου Μεγάρου στην Αθήνα. Με επιδοτήσεις από την προσωπική περιουσία του κτίστηκαν τα πρότυπα Ζάπεια παρθεναγωγεία στην Κωνσταντινούπολη καθώς και πολλά άλλα εκπαιδευτήρια σε πολλές πόλεις και κωμοπόλεις της Ηπείρου και της Θράκης και συστήθηκαν υποτροφίες για τη μετεκπαίδευση σπουδαστών στις γεωργικές σχολές της Δυτικής Ευρώπης.

Πέθανε το 1892 στην πόλη Μαντ της Γαλλίας. Ανδριάντας του έχει ανεγερθεί στην Αθήνα μπροστά από το Ζάππειο Μέγαρο.

Κωνσταντίνος Ζάππας

4.7 Αριστοτέλης Ωνάσης

Ο Αριστοτέλης Ωνάσης (20 Ιανουαρίου 1906 - 15 Μαρτίου 1975) ήταν Έλληνας εφοπλιστής και επιχειρηματίας και ένας από τους διασημότερους «κροίσους» του 20ού αιώνα. Ανέπτυξε πλούσια επιχειρηματική ναυτιλιακή δραστηριότητα και το 1956 ίδρυσε την Ολυμπιακή Αεροπορία, την οποία μεταβίβασε αργότερα στο κράτος.

Ο Αριστοτέλης Ωνάσης γεννήθηκε στις 20 Ιανουαρίου του 1906 στη Σμύρνη από τον εύπορο καπνέμπορο Σωκράτη Ωνάση και τη σύζυγό του Πηνελόπη. Φοίτησε στην Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης, και το 1922 αναγκάστηκε να εγκαταλείψει μαζί με την οικογένειά του τη Σμύρνη εξαιτίας της Μικρασιατικής καταστροφής. Έτσι ήρθε ως πρόσφυγας στην Ελλάδα και το 1923 μετανάστευσε στην Αργεντινή. Πολύ γρήγορα ο Ωνάσης, χάρη στο ιδιοφυές επιχειρηματικό του ταλέντο, αναδείχθηκε σε έναν από τους μεγαλύτερους εφοπλιστές του κόσμου, κυρίως στον τομέα των πετρελαιοφόρων. Το όνομά του έγινε συνώνυμο του μύθου όχι μόνο στους οικονομικούς κύκλους της παγκόσμιας κοινότητας αλλά και μεταξύ των απλών ανθρώπων.

Το 1956, ο Αριστοτέλης Ωνάσης αγόρασε από το ελληνικό Δημόσιο το προνόμιο εκμετάλλευσης των Ελληνικών Αεροπορικών Συγκοινωνιών και ίδρυσε την Ολυμπιακή Αεροπορία. Στα τέλη του 1974 ο Ωνάσης κατήγγειλε τη σύμβαση με το ελληνικό Δημόσιο και στις 4 Αυγούστου 1975, μετά τον θάνατό του, η Ολυμπιακή Αεροπορία μεταβιβάστηκε στο ελληνικό Δημόσιο. Το 1963, ο Ωνάσης αγόρασε τον Σκορπιό, ένα μικρό, άγονο και άνυδρο νησί στο Ιόνιο. Φύτεψε χιλιάδες δέντρα και φυτά, έκτισε μικρούς ξενώνες και το μεταμόρφωσε σε ένα μικρό επίγειο παράδεισο. Εκεί συνήθιζε να περνά κάποιες μέρες των διακοπών του συντροφιά με διάσημους φίλους του, προβάλλοντας έτσι την Ελλάδα στα πέρατα της γης.

Πέθανε δύο χρόνια μετά το θάνατο του γιού του, στις 15 Μαρτίου 1975, στο Αμερικανικό Νοσοκομείο του Νείγυ, κοντά στο Παρίσι, πάσχοντας από οξεία μυασθένεια. Σύμφωνα με την επιθυμία του, ετάφη δίπλα στο εκκλησάκι της Παναγίτσας, στον Σκορπιό, όπου αναπαύονταν ήδη ο γιος του και η αδελφή του Άρτεμις.

Το όνομα του Ωνάση έγινε συνώνυμο του πλούτου σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Αριστοτέλης Ωνάσης

5. Εθελοντικές Οργανώσεις

5.1 Μη Κυβερνητικοί Οργανισμοί (ΜΚΟ)

Ένας «μη κυβερνητικός οργανισμός» (ΜΚΟ) είναι ένας νομικά συγκροτημένος οργανισμός που δημιουργήθηκε από φυσικά ή νομικά πρόσωπα και λειτουργεί ανεξάρτητα από κάθε κυβέρνηση. Είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται συνήθως από τις κυβερνήσεις για να αναφερθούν σε πρόσωπα που δεν ελέγχονται από την κυβέρνηση. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ΜΚΟ χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τις κυβερνήσεις, οι ΜΚΟ υποστηρίζουν το μη κυβερνητικό προσωπικό αποκλείοντας τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων από την ένταξή τους στην οργάνωση. Ο όρος χρησιμοποιείται συνήθως μόνο για οργανώσεις που επιδιώκουν ορισμένους ευρύτερους κοινωνικούς στόχους που έχουν πολιτικές πτυχές, χωρίς να είναι εμφανώς πολιτικές οργανώσεις, όπως τα πολιτικά κόμματα. Αντίθετα από τον όρο «Κυβερνητική οργάνωση», ο όρος «Μη Κυβερνητική Οργάνωση» δεν έχει γενικά αποδεκτό νομικό ορισμό. Σε πολλές δικαιοδοσίες, αυτοί οι τύποι οργάνωσης ονομάζονται «οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών» ή αναφέρονται με άλλα ονόματα.

5.1.1 Ορισμός των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ)

Οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ) ορίζονται από την Παγκόσμια Τράπεζα ως «ιδιωτικοί οργανισμοί που ασκούν δραστηριότητα για να απαλύνουν τον πόνο, να προωθήσουν τα συμφέροντα των φτωχών, την προστασία του περιβάλλοντος, την παροχή βασικών κοινωνικών υπηρεσιών, ή αναλαμβάνουν την ανάπτυξη της κοινότητας». Η χρήση του όρου ΜΚΟ ποικίλλει από χώρα σε χώρα - για παράδειγμα ο όρος ΜΚΟ χρησιμοποιείται συνήθως για τις εγχώριες οργανώσεις της Αυστραλίας που αναφέρονται στις Ηνωμένες Πολιτείες ως Μη κερδοσκοπικός οργανισμός. Τέτοιες οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σε διεθνές επίπεδο, αρκετά συστηματικά αναφέρεται ως «μη κυβερνητικές οργανώσεις», στις Ηνωμένες Πολιτείες και αλλα.

Ο όρος Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.) αποτελεί νεολογισμό και αποδίδει στα ελληνικά τον αγγλικό όρο Non-Governmental Organisations (NGOs). Ο όρος χρησιμοποιήθηκε αρχικά στο άρθρο 71 του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ. Ακριβής ορισμός του δεν υπάρχει. Ο όρος αναφέρεται σε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις με διεθνή συνήθως παρουσία, οι οποίες δεν αποτελούν διεθνείς οργανισμούς αλλά στηρίζονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία και κρατικές επιχορηγήσεις και είναι ανεξάρτητες από τα κράτη. Τα τελευταία χρόνια έχει επικρατήσει ο όρος να χρησιμοποιείται για κάθε κοινωφελή οργάνωση που δεν ανήκει στο κράτος. Οι σκοποί των ΜΚΟ είναι κυρίως ανθρωπιστικοί και αφορούν περιβαλλοντικά ή κοινωνικά προβλήματα όπως η φτώχεια, ο ρατσισμός, το περιβάλλον κ.λ.π. Από τις πρώτες ΜΚΟ ήταν ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και η ActionAid.

5.1.2 Ιστορία ΜΚΟ

Οι διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις έχουν ιστορία που χρονολογείται τουλάχιστον από το 1839. Εκτιμάται ότι μέχρι το 1914 υπήρχαν 1083 ΜΚΟ. Οι διεθνείς ΜΚΟ ήταν σημαντικές για το κίνημα κατά της δουλείας και το κίνημα για την ψήφο των γυναικών και κορυφώθηκε κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας Διάσκεψης Αποπλισμού. Ωστόσο, η φράση «μη κυβερνητική οργάνωση» τέθηκε σε λαϊκή χρήση με την ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών το 1945 με τις διατάξεις του άρθρου 71 του Κεφαλαίου 10 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών για έναν συμβουλευτικό ρόλο για τις οργανώσεις που δεν είναι ούτε οι κυβερνήσεις ούτε τα κράτη μέλη.

5.2 Ο οργανωμένος εθελοντισμός στην Ελλάδα

5.2.1 Ελληνική Εταιρία Προστασίας & Αποκαταστάσεως Αναπήρων Προσώπων-ΕΛΕΠΑΠ

Η ΕΛΕΠΑΠ είναι το πρώτο φιλανθρωπικό, μη κερδοσκοπικό σωματείο στην Ελλάδα το οποίο παρέχει υπηρεσίες αποκατάστασης σε παιδιά από το 1937. Η ΕΛΕΠΑΠ μεριμνά για τη λειτουργική αποκατάσταση των παιδιών με κινητικές αναπηρίες και αναπτυξιακές δυσκολίες. Η ΕΛΕΠΑΠ σήμερα λειτουργεί σε άρτια εξοπλισμένες εγκαταστάσεις στελεχωμένη με υψηλής επιστημονικής εξειδίκευσης προσωπικό, εφαρμόζει ολιστική προσέγγιση των παιδιών με κινητικές αναπηρίες και αναπτυξιακές δυσκολίες, ανταποκρινόμενη σε όλες τις εξελικτικές ανάγκες του κάθε παιδιού ψυχοκινητική ανάπτυξη, λειτουργικότητα, αυτοεξυπηρέτηση, λόγος και επικοινωνία, γνωστική και ψυχοσυναισθηματική ενδυνάμωση, ενίσχυση κοινωνικών και μαθησιακών –σχολικών δεξιοτήτων, υποστήριξη στη σχολική και κοινωνική ένταξη και αντιμετωπίζει την ανάπτυξη ως μια πολυδιάστατη και δυναμική διαδικασία.

Η ΕΛΕΠΑΠ προσφέρει μια σειρά ολοκληρωμένων προγραμμάτων αναπτυξιακής παρέμβασης για παιδιά βρεφικής και νηπιακής- προσχολικής ηλικίας, παρακολουθεί συνεχώς τις διεθνείς επιστημονικές εξελίξεις, συμμετέχει και διοργανώνει διεθνή επιστημονικά συνέδρια και ημερίδες, φροντίζοντας παράλληλα για τη στήριξη των οικογενειών των παιδιών που παρακολουθούν τα προγράμματά της, έτσι ώστε να συνάπτεται μια ισχυρή συμμαχία μεταξύ διεπιστημονικής ομάδας της ΕΛΕΠΑΠ και της κάθε οικογένειας και παιδιού μέσα σε κλίμα αλληλεγγύης, συνεργασίας και εμπιστοσύνης.

5.2.2 Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων - ΚΕΘΕΑ

Το ΚΕΘΕΑ είναι το μεγαλύτερο δίκτυο υπηρεσιών απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης στη χώρα μας. Βρίσκεται δίπλα στους χρήστες ουσιών και τις οικογένειές τους από την ίδρυση της ΙΘΑΚΗΣ, της πρώτης ελληνικής Θεραπευτικής Κοινότητας, το 1983. Όλες οι υπηρεσίες του παρέχονται δωρεάν και χωρίς λίστες αναμονής: στο δρόμο, στα σωφρονιστικά καταστήματα, σε μονάδες σε όλη την Ελλάδα. Το ΚΕΘΕΑ απευθύνεται επίσης σε όσους αντιμετωπίζουν πρόβλημα με άλλες μορφές εξάρτησης, όπως το αλκοόλ, ο τζόγος και το διαδίκτυο. Το ΚΕΘΕΑ εφαρμόζει επίσης προγράμματα πρόληψης και αγωγής υγείας σε εκπαιδευτικές κοινότητες όλων των βαθμίδων, ομάδες υψηλού κινδύνου για χρήση ουσιών και τις τοπικές κοινωνίες. Αποτελεί δραστήριο οργανισμό εκπαίδευσης και έρευνας στον τομέα των εξαρτήσεων με προγράμματα και δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καλύτερη κατανόηση του φαινομένου, στην προώθηση της επιστημονικής γνώσης και στη διαρκή βελτίωση των υπηρεσιών που παρέχονται στα εξαρτημένα άτομα και τις οικογένειές τους.

Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων - ΚΕΘΕΑ

5.2.3 Παιδικά Χωριά SOS

Ο σκοπός των Παιδικών Χωριών SOS είναι να βοηθούν παιδιά, που έχουν ανάγκη φροντίδας και προστασίας γιατί έχουν βρεθεί μακριά από το φυσικό, οικογενειακό τους περιβάλλον, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα να ξαναβρούν ένα μόνιμο σπίτι και να ζήσουν σε ένα περιβάλλον, το οποίο πλησιάζει το πλαίσιο της φυσικής οικογένειας. Σε μία οικογένεια SOS ζουν μαζί έξι ως οκτώ παιδιά, αγόρια και κορίτσια διαφορετικών ηλικιών, που μεγαλώνουν μαζί σαν αδέρφια και φοιτούν στα τοπικά δημόσια σχολεία. Η επιλογή των παιδιών στα Παιδικά Χωριά γίνεται με αποκλειστικό κριτήριο την ανάγκη προστασίας τους, ανεξάρτητα από την φυλή, την εθνικότητα ή την θρησκεία τους.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ SOS ΕΛΛΑΔΟΣ

Παιδικά Χωριά SOS

5.2.4 Χαμόγελο του παιδιού

Το Χαμόγελο του παιδιού είναι εθελοντικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός που λειτουργεί στην Ελλάδα, με στόχο την προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών και την αντιμετώπιση καθημερινών προβλημάτων τους. Η δράση του περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τη φιλοξενία παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο, την τηλεφωνική υποστήριξή τους, προγράμματα συμβουλευτικής και κοινωνικής ένταξής του, την ενίσχυση οικογενειών που τελούν σε ένδεια, καθώς και τη διοργάνωση εκστρατειών ενημέρωσης ή πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων. Ο οργανισμός έχει να επιδείξει πλήθος δράσεων σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων. Βασισμένος στη δύναμη των εθελοντών του, καλύπτει βασικές και συνεχιζόμενες ανάγκες τόσο των παιδιών αλλά και των οικογενειών τους που χρήζουν βοήθειας.

Χαμόγελο του παιδιού

5.2.5 Η Κιβωτός του Κόσμου

Η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι Μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός Ειδικής Μέριμνας και Προστασίας Μητέρας και Παιδιού, που δραστηριοποιείται πάνω στη μέριμνα παιδιών που ζούσαν σε συνθήκες παραμέλησης και εγκατάλειψης, χωρίς ιατρική φροντίδα, χωρίς μέλλον, τα περισσότερα από μονογονεϊκές οικογένειες, και πολλά χωρίς γονείς. Παιδιά που βίωναν καθημερινά την εγκατάλειψη, την αδιαφορία, το ρατσισμό και τον κοινωνικό αποκλεισμό σε μία από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας, την Ακαδημία Πλάτωνος.

5.2.6 ActionAid

Η ActionAid είναι μια διεθνής, μη κυβερνητική, αναπτυξιακή οργάνωση. Δουλεύουνε μαζί με περισσότερους από 15 εκατομμύρια ανθρώπους σε 45 χώρες για έναν κόσμο χωρίς φτώχεια κι αδικία. Οραματίζονται ένα κόσμος χωρίς φτώχεια και αδικία μέσα στον οποίο κάθε άτομο απολαμβάνει το δικαίωμα να ζει με αξιοπρέπεια. Δουλεύουνε σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο μαζί με τους φτωχούς και περιθωριοποιημένους ανθρώπους για να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια και την αδικία.

act!onaid

ActionAid

5.2.7 Greenpeace

Η Greenpeace είναι μία διεθνής Μη κυβερνητική οργάνωση με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Στην αρχή ακόμα της ιστορίας της η Greenpeace βρέθηκε αντιμέτωπη με κυβερνήσεις, πολυεθνικές εταιρίες - κολοσσούς, τεράστια οικονομικά αλλά και πολιτικά συμφέροντα. Παρόλα αυτά, κατάφερε να σημειώσει πολλές και σημαντικές νίκες για το περιβάλλον.

The logo for Greenpeace, featuring the word "GREENPEACE" in a bold, green, sans-serif font. The letters are slightly irregular and have a hand-drawn feel.

Greenpeace

5.2.8 Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ιδρύθηκε στις 10 Ιουνίου 1877, με πρωτοβουλία της βασίλισσας Όλγας. Από τη στιγμή της ίδρυσής του αναγνωρίστηκε από τη Διεθνή Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού και σήμερα αποτελεί μέρος της «οικογένειας» του Διεθνούς Κινήματος Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου. Στη μακρά πορεία του παραμένει σταθερά αφοσιωμένος στις διεθνείς ανθρωπιστικές αρχές και στην αλληλέγγυα εθελοντική προσφορά βοήθειας προς τον συνάνθρωπο. είναι ο μεγαλύτερος μη κυβερνητικός οργανισμός στην Ελλάδα με σύνθετο έργο που βασίζεται στην εθελοντική δράση και την άμεση ανταπόκριση των πολιτών. Κινητοποιείται στοχεύοντας πάντα στην ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου σε περιόδους πολέμου και ειρήνης, στηρίζοντας τραυματίες, ασθενείς, πρόσφυγες, ηλικιωμένους, ανθρώπους με οικονομικές δυσκολίες και άτομα από κάθε ευάλωτη ομάδα του πληθυσμού. Η δράση του έχει συνδεθεί με την επαγρύπνηση, την αλληλεγγύη και τη φιλαλληλία και είναι συνώνυμη της αφιλοκερδούς προσφοράς και της ανιδιοτέλειας. Όταν και όποτε υπάρχει ανάγκη στο εξωτερικό, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ενεργοποιείται σε συνεργασία με τους Εθνικούς Συλλόγους άλλων χωρών για την αποστολή διεθνούς βοήθειας.

Οι στόχοι του Ερυθρού Σταυρού είναι οι εξής:

1) Σε καιρό πολέμου: η συνδρομή και επικουρία στο έργο της Στρατιωτικής Υγειονομικής Υπηρεσίας, η νοσηλευτική περίθαλψη τραυματιών και ασθενών, καθώς

και η προστασία των αιχμαλώτων, του άμαχου πληθυσμού και των θυμάτων πολέμου.

2) Σε καιρό ειρήνης: η αρωγή και συμπαράσταση στα θύματα θεομηνιών και επιδημιών, καθώς και η αυτόνομη ή σε συνεργασία με το Κράτος και κοινωνικούς φορείς, ανθρωπιστική δραστηριότητα.

Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός

5.2.9 Σώμα Ελλήνων Προσκόπων

Ο Προσκοπισμός είναι μια εθελοντική, πολιτική, μη κομματική, παιδαγωγική κίνηση για νέους ανθρώπους, ανοικτή σε όλους χωρίς διακρίσεις.

Αποστολή του Προσκοπισμού είναι να συμβάλει στη διαπαιδαγώγηση των νέων, μέσω ενός συστήματος Αξιών και να βοηθήσει στην οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου. Για την επίτευξη της Αποστολής, η Προσκοπική Κίνηση στηρίζεται στην εθελοντική, υπεύθυνη προσφορά ενηλίκων καταρτισμένων στελεχών.

Το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων συστάθηκε με το Νόμο 1066/1917, εδρεύει στην Αθήνα και αποτελεί ίδρυμα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.). Έχει χαρακτήρα κοινωφελή μη κερδοσκοπικό και εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Το Σ.Ε.Π. συνεχίζει την Προσκοπική Κίνηση που άρχισε στην Ελλάδα το 1910 και αποτελεί τη μόνη αναγνωρισμένη Προσκοπική Οργάνωση για την Ελλάδα.

Το Σ.Ε.Π. είναι ιδρυτικό μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού της Προσκοπικής Κίνησης που συνεστήθη το 1920.

Σώμα Ελλήνων Προσκόπων

Βιβλιογραφία

Βιβλία

Ανθόπουλος, Χ. *Εθελοντισμός : Αλληλεγγύη και Δημοκρατία*, Εκδόσεις Οξύ, 2000

Αποστολίδης, Λ. Θ. *Το εθελοντικό κίνημα στην Ελλάδα και η κοινωνία των πολιτών*,

Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2002

Διδάσκοντας τον Εθελοντισμό: ένα εγχειρίδιο για τον καθηγητή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, Αθήνα, 2012

Norton, M. *365 τρόποι να αλλάξεις τον κόσμο*, Μετάφραση: Νίκος Ιωαννίδης, Εκδόσεις Οξύ, 2007

Ηλεκτρονικές Πηγές

1. http://www.koinonikoiatreioarkalohoriou.gr/?page_id=153
2. <http://www.ethelontismos.gr/>
3. <http://www.hamogelo.gr/40.1/Ethelontismos>
4. <http://www.sos-villages.gr/content/future/o-ethelontismos-sta-paidika-xwria-sos/48-o-ethelontismos-sta-paidika-xwria-sos>
5. <http://kivotostoukosmou.org/kivotos/content/view/24/58/lang,el/>
6. <http://www.greenpeace.org/greece/el/getinvolved/volunteers/>
7. <http://www.redcross.gr/default.asp?pid=19>
8. <http://www.sxediastinpoli.gr/ethelontismos/ennoia-ethelontismou>
9. <http://www.sep.org.gr/>
10. <http://www.actionaid.gr/>
11. <http://www.kethea.gr/>
12. <http://www.elepap.gr/el/>
13. <https://el.wikipedia.org/wiki>